

Der er enighed om, at den, der tidligere har bestået realeksamen, pigeskoleeksamen, almindelig forberedelseseksamen eller studentereksamen på en efter seminariets skøn tilfredsstillende måde skal kunne optages uden optagelsesprøve udover, at de skal bestå optagelsesprøven i *dansk* og *regning*. Tidligere krævedes tillige altid optagelsesprøve i *bibelhistorie*, men dette har man udeladt, da det næppe har nogen betydning, at bibelhistorie er repeteret lige før optagelsen, selvom man er klar over, at bibelhistorie er det nødvendige grundlag for undervisningen i kristendomskundskab på seminariet, og at den elev, der ikke har de fornødne kundskaber præsente, må komme til selv at skaffe sig dem, hvis han skal have det fornødne udbytte af undervisningen.

Formålet med at kræve prøve i dansk og regning — i realklassens omfang — også af dem, der allerede har aflagt prøve i disse fag; er at samle alle aspiranter til optagelsesprøve og få lejlighed til dels at få et personligt indtryk af alle, dels på disse punkter at kunne foretage en virkelig sammenligning mellem dem alle og også derigennem at få et grundlag for den bedømmelse af deres egnethed, som der ovenfor er talt om.

Et mindretal (*Bjørneboe* og *Stenberdt*) anser det for overflødigt på denne måde at prøve i to fag, i hvilke de pågældende allerede har aflagt eksamen, og foreslår, at bestemmelsen herom udgår; det kan meget vel være muligt alligevel at samle alle aspiranterne på seminariet før optagelsen — allerede den ofte omtalte egnhedsprøve vil nødvendiggøre dette.

Med hensyn til de elever, der møder med aflagt skoleeksamen, har det været drøftet, om man skal kræve denne aflagt med en vis minimumskarakter, således som det hidtil har været tilfældet — normalt 14 ved realeksamen og 13 ved studentereksamen — men man ønsker ikke noget sådant optaget i loven og mener i det hele, at seminariernes rektorer selv bør kunne skønne over, hvorvidt de anser også en mindre god skoleeksamen som tilfredsstillende eller må henvise den pågældende til optagelsesprøve. Der er ganske vist den fare, at seminarierne på tider, hvor tilgangen til lærergerningen er svigtende, kan føle sig fristede til at optage elever med meget små eksaminer på seminarierne og derved måske vil kunne slippe helt underlødige lærere ind i folkeskolen, men skulle denne eventualitet indtræffe, vil ministeriet altid have det i sin magt ved krav om en minimumskarakter at standse et sådant forhold. Kommissionen nærer imidlertid den tillid til seminariernes ansvarsfølelse, at afgørelsen af spørgsmålet om optagelse på grundlag af aflagt eksamen uden betænkelighed vil kunne henlægges til seminarierne — som det allerede nu er tilfældet, idet ministeriet, der tidligere fik alle spørgsmål om optagelse af elever med for ringe karakter forelagt, har henlagt disse afgørelser til seminariet selv.

Et mindretal (*Andreassen*, *Bomholt*, *Michelsen* og *E. Torkild-Hansen*) stiller, i overensstemmelse med det til § 6 om optagelse på seminarierne for småbørnslærerinder bemærkede, forslag om en ændret affattelse af optagelsesbetingelserne, således at man i stk. 2 i stedet for den af flertallet foreslåede henvisning til „den eksamensfri folkeskoles obligatoriske fag“ udtrykkelig nævner de enkelte fag og iøvrigt henskyder fastsættelsen af fordringerne i disse fag til ministeren efter forhandling med det i § 17 omhandlede seminarieudvalg og således, at man i stk. 3 overlader til ministeren efter forhandling med seminarieudvalget at bestemme, hvilke på anden måde aflagte prøver der kan træde helt eller delvist i stedet for den i stk. 2 omhandlede optagelsesprøve.